



които мислят, че извън престолния ни градъ не може нищо свѣсно да съществува, особено въ областъта на изкуството. Страхливитѣ спокойно си отдѣхнаха, а предвзетитѣ скоро следъ като чуха да прозвучи мощното „Родна пѣсенъ насъ навѣкъ ни свързва!“ трѣбваше да преживѣятъ една приятна изненада. И заредиха се следъ това бисери на нашата народна пѣсенъ, изпълнени съ завидна вещина. Диригентътъ на хора владѣе своитѣ пѣвци по единъ абсолютенъ начинъ. Вѣроятно съ непосилень трудъ той е можаль да шлифова 80 мъжки и женски гласове, звучни сочни въ по-голѣмата си часть, които е хармонизираль по единъ най-щастливъ начинъ въ тѣхната общность. Изключая тукъ-таме малки грапавини, ансамбълътъ звучи много добре и изпълнението на отдѣлнитѣ номера бѣ дадено съ напълно художествена нюансировка. Особено сполучливо бѣха изпълнени дветѣ композиции на Ал. Морфовъ „Дамянъ танецъ води“ и „Сеймени“, а сѣщо и руската „Чудния деви“. Застѣпенъ бѣ въ програмата даже Вагнеръ съ „Хорътъ на рицаритѣ“ отъ операта „Танхойзеръ“ и Йоханъ Щраусъ съ безсмъртния си валсъ „Синия Дунавъ“, така известенъ на софиянци отъ концертитѣ на софийска „Гусла“. Съ това хорътъ на енергичния диригентъ г. Цековъ показа, че има интересъ и разбиране не само къмъ нашата народна музика. Все пакъ неговата сила е въ народната пѣсенъ и нея той трѣбва да разработва.

Концертътъ има безспоренъ успѣхъ, изразенъ по единъ шумень начинъ отъ многобройната публика. Презъ антракта, отъ страна на соф. народни хорове се поднесе на диригента лавровъ вѣнецъ. Накрая, следъ изчерпване на програмата, мъжкия хоръ изпѣ „Чернѣй горо, чернѣй сестро“. Заслужава изрично да се подчертае извънредната доброкачественость на басовитѣ гласове, които сж колкото благозвучни и мощни, толкова се отлично владѣятъ.

Браво сливенци! Продължавайте все така!

Изъ в. „Броня“ —
1934. г. бр. 2.

*

Като резултатъ на широката дейность на Българския пѣвчески съюзъ се яви усиления подеъм на хоровото дѣло въ провинцията. Самобитно създадени хорови сдружения се разрастватъ вече въ значителни художествено затвърдени хорови апарати, като нѣкои отъ тѣхъ — въ Пловдивъ, Русе и Сливенъ — даватъ прояви, които вече надхвърлятъ границитѣ на локално значителното. Прекрачили прага на грубия дилетантизъмъ, тѣзи провинциални хорови сдружения навлизатъ въ етапа на по-сериозно отношение къмъ проблема на музикалното изкуство. Рожба на такава осъзната творческа дейность е и Сливенския народенъ хоръ който изнесе първия си концертъ въ столицата на 30 м. м. Този неговъ дебютъ бѣше сѣщевременно и изпитъ изнесенъ по блѣстящъ начинъ предъ софийската публика. Постиженията и творческитѣ възможности на хора далечъ надхвърлиха очакванията. Грѣйналитѣ въ очитѣ на пѣвцитѣ ентузиазъмъ и всеотдайна любовъ къмъ тоновото изкуство, сж канализирани въ отлична дисциплина, Всѣки жестъ и изразъ на диригента се следи съ трепетъ. И само така могатъ да се обяснятъ постигнатитѣ резултати и то при неблагоприятнитѣ условия въ провинцията. Богатия гласовъ материалъ отъ около 80 пѣвици и пѣвци е основата върху която даровития диригентъ г. Илия Цековъ е изградилъ сравнително добре художествения обликъ на цѣлия хоровъ апаратъ. Старателно сж използувани различнитѣ изразни срдства. Не липсваше и нагонъ къмъ своеобразно тълкуване. За звуковото изравняване и полиране на отдѣлнитѣ партии има да се жалае още. Така напимѣръ алтовата и басовата партии биха могли повече да се закржглатъ и шлифовать. Сѣщо и нѣкои подробности въ изпълнението могатъ да бждатъ